

triske Drift. Om det er rigtigt, er jeg naturligvis ikke i Stand til at sige.

Men det, jeg gerne i denne Forbindelse vilde bede den højtærede Minister om, er, at han vil fremkomme med mere detaljerede Tal enten her i Tinget eller i Finansudvalget eller i det Udvalg, der antagelig vil blive nedsat angaaende Jernbanelovene, for at man kan faa oplyst, hvorpaa han har bygget de Tal, han nævnte for os i Fjor, saa vil man jo være i Stand til at danne sig en Mening om, hvorvidt der virkelig er taget for meget med, eller om disse Tal angive de Beløb, som absolut vilde medgaa, hvis man skulde gennemføre elektrisk Drift.

Forleden Dag, da det ærede Medlem for Fåkse (Stauning) havde Ordet, benyttede han Lejligheden til at slaa et lille Slag for, at Privatbanefunktionærene kunde blive bedre stillede, end de ere det i Øjeblikket. Det var meget betimeligt at gøre det, thi Privatbanefunktionærene, i alt Fald mange af dem, ere ganske overordentlig elendigt aflagte og gaa for nogle ret usle Lønninger. De have gjort forskellige Forsøg paa gennem Privatbanernes Bestyrelse at faa deres Kaar forbedrede, men det er fremdeles ret usle, ret daarlige Lønninger, de have. Jeg var derfor meget glad for, at det ærede Medlem for Fåkse berørte dette Spørgsmaal og bad Trafikministeren gøre, hvad han formaaede, for at disse Forhold kunde blive forbedrede. Staten har jo en ikke ringe Indflydelse paa, hvorledes Privatbanerne styres, og navnlig er jeg enig med det ærede Medlem for Fåkse deri, at naar der er Tale om ny Jernbaneanlæg, staaer det jo Staten ganske frit for at stille, hvilke Betingelser den vil, og paa andre Omraader stiller den jo ogsaa en Mængde Betingelser. Jeg vil derfor understrege den Opfordring, det ærede Medlem rettede til Ministeren, om at faa indsat Bestemmelser i Koncessionerne, saaledes at der i alt Fald fastsættes en Minimalløn, under hvilken Privatbanerne ikke kunne lønne deres Funktionærer.

Jeg vil dernæst gerne stille et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister: Efter hvilke Principper og Regler giver den højtærede Minister Restaurationsbevillinger? Saa vidt jeg kan se, er den Regel, han følger, ikke den, at han tager det mest mulige Hensyn til, hvad de kommunale Bestyrelser mene om den Ting, i alt Fald ikke til, hvad Sogneraadene mene. Ude i Gentofte Kommune have vi haft to Eksempler, som tydeligt vise dette. For 1½ eller 2 Aar siden var der en Mand,

der søgte Restaurationsbevilling paa Strandvejen i Hellerup. Gentofte Sogneraad, som havde dette Andragende til Erklæring, nægtede at anbefale det, ønskede altsaa ikke, at der blev Restauration i Hellerup paa det Sted, som var angivet i den paagældende Mands Andragende. Men ikke desto mindre fik han Bevillingen. For nogen Tid siden androg en anden Mand — eller maa-ske det var et Selskab, det er jeg ikke ganske klar over — om at faa Restauration paa Høgshminde, der ligger paa Bernstorfsvejen. Dette Andragende blev anbefalet af Sogneraadet derude, men det blev nægtet af den højtærede Minister. Det viser sig altsaa, at i disse to Tilfælde er Ministeren gaaet imod Sogneraadets Ønsker. Jeg vil derfor gerne høre, hvilke Principper den højtærede Minister følger, og hvorfor han ikke saavidt muligt tager Hensyn til Sogneraadets Ønsker, men tvertimod, hvad disse Eksempler vise, er gaaet lige stik imod, hvad Sogneraadet ønskede.

Sluttelig vil jeg gerne rette en Opfordring til den højtærede Landbrugsminister. Jeg var for nogen Tid siden nede i Korsør, hvorfra der, som det vel er de fleste ærede Medlemmer bekendt, i Efteraarsmaanederne drives et meget stort Sildefiskeri. Største Delen af de Sild, der fanges dernede — den fanges jo ikke blot af Fiskere der fra Egnen, men af Fiskere rundt om fra hele Sjælland, bl. a. ogsaa fra Fiskerlejerne Nord for København — sendes til Kiel. Men Priserne variere meget stærkt, og Fiskerne have den Opfattelse, at hvis de fik en Fiskerikonsulent, blot i den Maaned, da Sildefiskeriet særligt drives, en Fiskerikonsulent i Kiel, der kunde vejlede dem med Hensyn til Priserne paa Sild i Tyskland osv., saa vilde det gavne dem meget. Fiskerne bade mig om at fremdrage denne Sag i Tinget, og det er det, jeg herved gør, idet jeg vil bede den højtærede Minister om at tage Spørgsmaalet om Ansættelse af en saadan Fiskerikonsulent, der kunde være Fiskerne til Tjeneste i den Tid, der fanges Sild i Store Bælt, under velvillig Overvejelse.

Martin Olsen: Paa Finanslovdebattens første Dag talte det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) i det Indledningsforedrag, han holdt, hvori han gav en Oversigt over de almindelige Forhold her i Landet, ogsaa om Spørgsmaalet Arbejdsstandsninger, og den højtærede Indenrigsminister, Trafikministeren og Konseilspræsidenten saavel som enkelte ærede Medlemmer af Tinget have efter ham berørt